

Förordning om ändring i förundersökningskungörelsen (1947:948);

SFS 2009:300

Utkom från trycket
den 28 april 2009

utfärdad den 8 april 2009.

Regeringen föreskriver att 14 och 14 b §§ förundersökningskungörelsen (1947:948)¹ ska ha följande lydelse.

14 §² Läggs en förundersökning ned eller beslutas att åtal inte ska väckas, ska den som hörts som skäligen misstänkt för brottet underrättas.

Beslutas att förundersökning inte ska inledas eller att en inledd förundersökning ska läggas ned eller att åtal inte ska väckas, ska underrättelse ske till målsägande som angett brottet eller anmält enskilt anspråk i anledning av brottet eller begärt att bli underrättad. Har den som övertagit målsägandens anspråk gjort anmälan om enskilt anspråk, ska även han underrättas.

Underrättelse enligt andra stycket behövs inte vid beslut av polismyndighet om att inte inleda eller att lägga ned en förundersökning, om utredningen inte lett så långt att någon varit skäligen misstänkt för brottet. Underrättelse till målsäganden ska dock alltid ske om målsäganden har begärt det.

Om en myndighet, en kommun eller ett landsting som har att handlägga disciplinärenden enligt lagen (1994:1811) om disciplinansvar inom totalförsvaret, m.m. har gjort en åtalsanmälan, ska den som gjort åtalsanmälan genast underrättas om en åtgärd som avses i andra stycket eller om att ett väckt åtal har lagts ned.

14 b §³ Underrättelseskyldighet enligt 27 kap. 31 § rättegångsbalken eller 15 § lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning, ska fullgöras av den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare.

När en underrättelse har underlåtit enligt 27 kap. 33 § andra stycket rättegångsbalken eller 15 § lagen om hemlig rumsavlyssning, ska den åklagare som är eller har varit förundersökningsledare underrätta Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden om detta.

Om den åklagare som avses i denna paragraf inte kan fullgöra underrättelseskyldigheten enligt första och andra styckena ska denna i stället fullgöras av en annan åklagare.

¹ Kungörelsen omtryckt 1969:589.

² Senaste lydelse 1996:469.

³ Senaste lydelse 2007:1142.

SFS 2009:300

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2009.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Ari Soppela
(Justitiedepartementet)